

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 17C/15/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112229645
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrícia Lučanská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7112229645.9

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I samosudkyňou JUDr. Patríciovou Miskolczyovou v právnej veci žalobcu: X.. H. S. W. Ú. D. E.D., W.. Y..R., W. W. Q. XX, S., IČO:36698598, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Štefan Prevozňák s.r.o., so sídlom Kukučínova 23, Košice, IČO:47232439 proti žalovanému: H.. Q. D., K.. X.X.XXXX, O. O.Š. XX, S., zastúpeného JUDr. Frederikou Birkovou, advokátkou so sídlom Rastislavova 68, Košice, v konaní o zaplatenie 1.235,61 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý žalobcovi zaplatiť 1.235,61 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.235,61 eur od 19.10.2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zvyšnej časti príslušenstva súd žalobu z a m i e t a .

Žalovaný n e m á p r á v o na náhradu trov konania. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 100%, do troch dní od právoplatnosti uznesenia, v ktorom bude určená konkrétna výška náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojím návrhom zo dňa 13.11.2012 domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 1.235,61 s úrokmi z omeškania vo výške 9% od 30.4.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Košice I č.k. 30K/3/2012 zo dňa 17.9.2012, zverejneným dňa 24.9.2012 v OV č. 184/2012 na str. 92-94, bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu: CK FENÍCIA, s. r. o., Mlynská 27, Košice. Tým istým uznesením bola X.. S. ustanovená do funkcie správcu konkurznej podstaty. Šetrením účtovných záznamov úpadcu zistila, že žalovaný si ako konateľ úpadcu výdavkovým dokladom č. V-0026/2 zo dňa 30.4.2012 vyplatil cestovné náklady vo výške 1.235,61 eur, pričom tento výdaj z pokladne úpadcu v prospech žalovaného nie je zdokladovaný jediným relevantným dokladom preukazujúcim skutočné uskutočnenie pracovnej cesty. Žalobkyňa niekoľkokrát vyzývala žalovaného o predloženie všetkých dokladov úpadcu, ktorými žalovaný disponuje, naposledy po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu Výzvou zo dňa 26.9.2012. Dňa 1.10.2012 žalovaný ešte doložil žalobkyňou listiny týkajúce sa úpadcu a vyhlásil, že žiadnymi inými listinami týkajúcimi sa úpadcu nedisponuje.

Dňa 4.10.2012 žalobkyňa oznámila žalovanému, že výdavok z pokladne úpadcu uskutočnený výdavkovým pokladničným dokladom č. V-0026/2 zo dňa 30.4.2012 považuje z vyššie uvedených dôvodov za fiktívny a ukracujúci veriteľov úpadcu a žiadala žalovaného, aby sumu 1.235,61 eur vydal do konkurznej podstaty. Listom zo dňa 18.10.2012 žalovaný žalobkyni oznámil, že neuznáva uplatnený nárok na vrátenie finančnej hotovosti týkajúcej sa vyplatených cestovných nákladov. Neuznanie nároku žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil a doposiaľ ani nepredložil jediný relevantný dôkaz preukazujúci opodstatnenosť prijatia tohto plnenia žalovaným.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 24.1.2013 sp.zn. 17C/15/2013, proti ktorému žalovaný v zákonnej lehote podal odpor s odôvodnením, že v rámci podnikateľskej činnosti a povahe k tejto činnosti pravidelne vykonával služobné cesty za účelom obhliadky možných kapacít a za účelom

uzatvárania kontraktov s dodávateľmi. Žalobcovi v rámci účtovnej dokumentácie predložil aj jednotlivé cestovné príkazy. Nie je mu preto zrejmé, ktoré konkrétne pracovné cesty podľa predložených cestovných príkazov nezodpovedajú výdavkovým dokladom. Podľa jeho vedomostí ide o cesty do Bulharska a Grécka. Účtoval si iba nutné náklady a neúčtoval si diéty a ubytovanie t.j. účtoval si menej než mu povoľuje vyhláška. Vzhľadom na vedené považuje tvrdenia žalobcu o fiktívnom vyplatení nákladov za neodôvodnené, nepreukázané a navrhuje žalobu zamietnuť v plnom rozsahu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov - uznesenie tunajšieho súdu zo 17.9.2012 sp.zn. 30K/3/2012-139, kópie výdavkových pokladničných dokladov spoločnosti CK FENICIA s.r.o. z 24.4.2012 pod č. 25, z 30.4.2012, obsah úradného záznamu z 1.10.2012, výzva správcu adresovaná žalovanému zo dňa 4.10.2012 s kópiou doručky, oznámenie žalovaného žalobkyni listom z 18.10.2012, správa zo služobnej cesty vyhotovená spoločnosťou Globtour Group SAS z 29.4.2012 adresovaná žalovanému, potvrdenie X. H. D. z apríla 2012, obsah podnikateľského zámeru a správy zo služobnej cesty do Grécka v termíne 23.4.-28.4.2012 s úradne overeným prekladom, potvrdenie o hotovostnom výbere Slovenskej sporiteľne z 27.4.2012 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalobkyňa v konaní vypovedala, že je správkynou konkurznej podstaty úpadcu od 18. júna 2012. Najprv bola ustanovená za predbežného správcu a skúmala som, či bude majetok úpadcu postačovať aspoň na úhradu trov. Analýzou účtovníctva úpadcu s jej ekonómkou zistili viacero odporovateľných právnych úkonov a že úpadca zakladal doklady do účtovníctva, ktoré znižovali stav hotovosti v pokladni, pričom tieto neboli podložené príjmovými dokladmi údajných prijímateľov. Kontaktovali ich a niektorí potvrdili ústne aj písomne, že takéto platby nedostali, neboli skutočne uhradené. Úpadca za celú čas existencie nemal vyúčtované žiadne služobné cesty, no v mesiacoch 1-5 2012 vyúčtoval údajné služobné cesty za 1.200 - 2.000 eur. A hoci mal v majetku osobné motorové vozidlo, cestovať mal cudzím vozidlom. Uvedené cesty zaúčtoval až 15.6.2012. Je v rozpore so záujmami úpadcu, ak si viackrát - 5 mesiacov po sebe - účtuje cestu do tých istých destinácií, pričom účtovne mal žalovaný v pokladni hotovosť vo výške 32.000 eur, čo zodpovedá výške kontokorentného úveru, avšak v reáli žalovaný si dva-trikrát týždenne išiel do banky vyberať peniaze z kontokorentu, čiže ak by mal tie peniaze, v skutočnosti by asi nepotreboval chodiť do tej banky. V účtovníctvo sa neuvádzali žiadne konkrétne osoby, s ktorými by mal jednať žalovaný na služobných cestách ani žiadne správy z týchto ciest a tieto neboli predložené ani na výzvu správcu. Až súdu boli zdokladované. Predložené doklady sú účelové, žalovaný sa snažil nimi ekonomicky zaťažiť účtovnú jednotku. V účtovníctve sa nachádza faktúra na sumu 10.000 eur z januára 2012, ktorá však bola zúčtovaná až 15.6.2012, v dôsledku čoho nastal stav úpadcu a bol vyhlásený bankrot. Ak by ju bol žalovaný zaúčtoval už v januári, bol by nastal tento úpadok skôr. Žalovaný tiež previedol vozidlo na svojho syna. Žalovaný by sám mal vedieť, ktorých ciest sa zúčastnil a správcom bol na túto skutočnosť dotazovaný aj v čase začatia konkurzu, čiže mesiac - dva po ich vykonaní, kedy ich mal žalovaný mať v čerstvej pamäti. V dôsledku nezaplatenia preddavkovej faktúry na 10.000 eur boli zrušené všetky rezervácie na rok 2012 uvedenou firmou - išlo o bulharského dodávateľa, pričom tieto destinácie žalovaný rok predtým užíval. Na druhej strane žalovaný chce presvedčiť, že absolvoval nové cesty za účelom získavania nových destinácií, keď nechal padnúť už predtým rozbehnuté destinácie.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že je jedno, že zaúčtoval veci až v júni 2012 a nie v januári, pretože ak by som bol pokračoval v činnosti spoločnosti, urobil by to rovnako. Týkalo sa to služobných ciest na Slovensku a do Čiech. Fotokópie cestovných príkazov nedostal napriek jeho žiadosti adresovanej žalobkyni, preto nevie, ako sa má brániť. Čo si pamätal, domnieval sa, že v apríli 2012 išlo asi o cesty do Bratislavy a do Prahy, ale mohlo ísť aj o cesty do Popradu, do Banskej Bystrice. Za 19 rokov uskutočnil veľa ciest do zahraničia i na Slovensku a žiadnu neúčtoval do nákladov, ale tieto už zaúčtoval, keďže vedel, že idem do bankrotu. Je samozrejmé, že keď niečo ponúka, tak musí predmetnú destináciu aj vidieť. Faktúra na 10.000 eur je predmetom iného súdneho pojednávania. Má doklad o jej zaplatení. Jeho pôvodná kancelária bola vytopená (asi tri dni tam tiekla voda), takže musel presťahovať kanceláriu na nové miesto, čo tiež malo vplyv na zníženie objednávok a to bolo jedným z faktorov, ktoré viedli k tomu, že ukončil činnosť. K skutočnosti na služobné cesty nešiel autom spoločnosti, ale svojím osobným vozidlom Renault Megane. Keďže bol jediným spoločníkom, tak nikto mu nemohol v tom zabrániť. Jednoducho považoval za vhodné ísť vozidlom svojím vozidlom, keďže to, ktoré patrilo spoločnosti, bolo nové a nechcel ho ničiť na cestách. Nie je pravda, že dal vozidlo svojmu synovi, vozidlo vrátil leasingovej spoločnosti a čo už s ním ďalej robila leasingová spoločnosť, to je už jej vec. Žalovaný bol platcom DPH,

daňové priznanie k DPH podával každý mesiac. To potvrdenie z Prahy, ktoré súdu predložil, mu došlo poštou, nevie v akej obálke. K predloženým predmetným cestovným príkazom žalovaný uviedol, že Dr. Cap je majiteľom bytu v Prahe, ktorý chcel pre jeho CK prenajať za výhodnú cenu. Keďže robili zájazdy na jeseň a v zime do Prahy aj pre jednotlivcov, považoval žalovaný za vhodné obzrieť si ten byt. V Grécku bol viackrát, za každým jednal s partnerom Vasco da Gama. Doposiaľ o tom nepredložil doklad, lebo nevedel, o aké cesty sa má jednať. Bol v tom že v tomto konaní ide o cesty na Slovensko a do Čiech. Doma má dva fascikle, z toho vybral len to, čo sa domnieval, že sa týka tohto konania. Žalobkyni nič nepredložil, lebo ho vyhodila z kancelárie. V roku 2012 bol štyrikrát v Grécku, štyrikrát v Bulharsku a raz v Prahe. Zakaždým jednal s tým istým obchodným partnerom, v Grécku s Vascom da Gama a v Bulharsku tiež len s jedným partnerom. Predmetom jednaní v Prahe bol ten byt s tým, že sa dohodli, že v septembri sa podpíše kontrakt, ale keďže žalovaný vyhlásil na seba bankrot v júni, tak sa to neuskutočnilo. Rovnako v Grécku - tam bolo 5 letovísk, sa dohodli, že nafotia tie letoviská, keď sa zazelenajú a v septembri mali dojednať kontrakty, ale to sa tiež neuskutočnilo. V Bulharsku aj Grécku býval u obchodných partnerov. Žalovaný mal právo zaúčtovať aj nezaúčtovať a keďže bolo pred bankrotom, tak sa rozhodol cesty zaúčtovať, aby sa vysporiadala pokladňa. V pokladni tak bola nula. Do konkurzu možno ísť až vtedy, keď je nula v pokladni, tak mu to bolo povedané jeho právnou zástupkyňou, ktorá podávala návrh na vyhlásenie konkurzu.

Uznesením Okresného súdu Košice I č.k. 30K/3/2012 zo dňa 17.9.2012, zverejneným dňa 24.9.2012 v Obchodnom vestníku č. 184/2012 na str. 92-94, bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu: CK FENÍCIA, s. r. o., Mlynská 27, Košice. Tým istým uznesením bola X.. H. S., Š. XX, S., ustanovená do funkcie správcu konkurznej podstaty. Žalovaný bol jediným spoločníkom a konateľom úpadcu.

Podľa cestovného príkazu č. 2012 04 mal žalovaný za použitia vlastného vozidla Y. Q. Š. S. XXX R. s priemernou spotrebou 7,4 l/100km a pri cene PHM 1,495 eur cestovať 3.4.2012 o 7:30 z Košíc do Prahy s návratom 5.4. o 03:00 a druhú cestu mal vykonať od 23.4. o 3:50 s odchodom do Grécka a návrat 28.4. o 2:30 hod., pričom podľa vyúčtovania pracovnej cesty na druhej strane dokladu najazdil žalovaný do Prahy a späť 704 km, vyúčtoval sadzbu základnej náhrady 257,67 eur a náhradu za spotrebované pohonné hmoty vo výške 155,77 eur a do Grécka a späť 1400 km, vyúčtoval sadzbu základnej náhrady 512,40 eur a pohonné hmoty vo výške 309,77 eur, v celkovej výške vyúčtoval sumu 1.235,61 eur. Výdavkovým pokladničným dokladom č. 26/1 zo dňa 30.4.2012 úpadca žalovanému vyplatil cestovné 4/2012 vo výške 1.235,61 eur. K uvedenému výdaju nebol predložený žiaden doklad preukazujúci uskutočnenie pracovnej cesty.

Správkyňa úpadcu niekoľkokrát vyzývala žalovaného o predloženie všetkých dokladov úpadcu, ktorými žalovaný disponuje, naposledy po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu Výzvou zo dňa 26.9.2012. Dňa 1.10.2012 sa žalovaný dostavil do kancelárie správcu, predložil listiny týkajúce sa úpadcu a vyhlásil, že nemá vedomosť o tom, žeby disponoval inými listinami týkajúcimi sa úpadcu. Dňa 4.10.2012 správkyňa úpadcu písomne oznámila žalovanému, že odporuje právnym úkonom úpadcu, ktorým boli žalovanému ako osobe spriaznenej vyplatené z pokladne úpadcu cestovné náhrady uskutočnené okrem iných štyroch výdavkovým pokladničným dokladom č. V-0026/2 zo dňa 30.4.2012 v sume 1.235,61 eur a vyzvala ho, aby sumu v celkovej výške 8.913,71 eur vydal do konkurznej podstaty. Listom zo dňa 18.10.2012 žalovaný žalobkyni oznámil, že neuznáva uplatnený nárok na vrátenie finančnej hotovosti týkajúcej sa vyplatených cestovných nákladov.

Podľa dokladu Globtour GROUP a.s. z 29.4.2012 predloženého súdu žalovaným a označeným ako správa zo služobnej cesty, uvedená spoločnosť potvrdila, že žalovaný sa zúčastnil jednaní v apríli 2012 ohľadne leteckej dopravy do Bulharska. Podľa písomného vyhlásenia X.. H. D., B. XXXX, V. X ako majiteľa ubytovacieho zariadenia z apríla 2012, ktorý žalovaný predložil súdu, menovaný potvrdil, že žalovaný ako konateľ CK FENÍCIA s.r.o. bol v apríli 2012 svojím vlastným autom na obhliadke jeho 3-izbového bytu, ktorý mal slúžiť ako ubytovacie zariadenie pre klientov CK FENÍCIA s.r.o. v sezóne od októbra 2012 do októbra 2013 za nájomné 7.200 eur/rok. Podľa správy zo služobnej cesty zástupcu spoločnosti VASCO DA GAMA z 29.1.2014 tento potvrdil, že žalovaný bol na služobnej ceste v termíne od 23.4.2012 do 28.4.2012 a počas nej navštívil 9 hotelov a 9 apartmánov v oblasti Paralia - Olympic Beach - Korintos a bol jeho hosťom. Po prehliadke sa dohodli, že obchodný partner v Grécku spracuje do konca augusta 2012 cenové návrhy a pripraví fotodokumentáciu do katalógu a že zástupca CK FENÍCIA s.r.o. opäť príde v septembri, aby ich prevzal a podpísal zmluvu na rok 2013. Podľa podnikateľského zámeru z mája 2012 pre CK FENÍCIA s.r.o. sa pre rok 2013 javili ako najlepšie destinácie Bulharsko a Grécko, na základe uvedeného boli podniknuté v mesiacoch: január, február, marec a apríl 2012 4

služobné cesty v každej z jednotlivých krajín. Po prehliadke hotelov bolo s obchodným partnerom v Grécku dohodnuté, že obchodný partner v Grécku spracuje do konca augusta 2012 cenové návrhy a pripraví fotodokumentáciu do katalógu a že zástupca CK FENÍCIA s.r.o. opäť príde v septembri 2012, aby ich prevzal a podpísal zmluvu na rok 2013.

Podľa potvrdenia Slovenskej sporiteľne o hotovostnom výbere dňa 27.4.2012 o 12.52 hod. žalovaný realizoval príjem sumy 350 eur v hotovosti z účtu CK Fenícia s.r.o. v sporiteľni.

Súd už ďalšie dokazovanie nevykonával, nakoľko mal za dostatočne zistený skutkový stav pre rozhodnutie vo veci.

Žalobca v konaní k skutkovej a právnej stránke veci uviedol, že z výdavkových pokladničných dokladov spoločnosti CK FENÍCIA, s. r. o. z 24.4.2012 a 30.4.2012 je zrejmé, že boli dodatočne doložené, keďže je to pripnuté zhora a očíslované ako výdavkový pokladničný doklad 26/1, kým ostatné doklady sú len riadne očíslované ako č. 25, 26, 27, s tým, že všetky cesty, ktoré boli vykonané žalovaným v januári až máji 2012, boli zavedené do účtovníctva do nákladov až 15.6.2012 a to lomítko bolo uvedené zrejme preto, aby sa nemusela prečíslovať celá pokladňa. V minulosti mu boli predkladané do účtovníctva zo strany žalovaného kópie dokladov, ktoré sa ukázali ako falzifikáty. Žalovaný mal povinnosť odovzdať správcovi všetky doklady, ktoré mal, aj konkrétne ich od neho správkynia pýtala k jednotlivým výdavkovým dokladom. Písomne jej žalovaný uviedol, že nemá žiadne iné doklady. Žalovaný nemal dôvod mať doma nejaké fascikle. 5 cestovných príkazov nie je tak veľa, aby - pokiaľ má skutočne doklady k nim, aby ich nevedel zdokladovať. Žalovaný 27.4.2012 vybral o 12:50 hod. 350 eur v Slovenskej sporiteľni, teda nemohol byť v Grécku. Doklady, ktoré predložil, sú účelovo vyfabrikované. V januári 2012 mu boli zrušené všetky rezervácie v Bulharsku na sezónu 2012 v dôsledku nezaplatenia faktúry a napriek tomu žalovaný ďalej predával tieto zájazdy. Ako sám žalovaný uviedol, snažil sa, aby účtovne vedená hotovosť v pokladni na konci vykazovala nulu. Každý mesiac si účtoval cesty. Ďalšie cestovné príkazy sú predmetom iných konaní. V čase, kedy mal byť na celkovo sporných 5 služobných cestách, podpísal zmluvy o sprostredkovaní predaja zájazdov alebo o poistení. Výsluch svedka - majiteľa firmy Vasco da Gama by bola zbytočná, nakoľko by zrejme k veci nič nové neuviedol. Žalovaný predtým tvrdil, že bol v roku 2012 na Slovensku a v Prahe a zrazu podľa potvrdení bol štyrikrát v Grécku. K cestovným príkazom, ktoré boli zaúčtované tesne pred vyhlásením konkurzu, neboli predložené žiadne doklady o ubytovaní a čerpaní pohonných hmôt, hoci je tam položka aj náhrada za spotrebované pohonné hmoty. Nebolo preukázané žalovaným, že skutočne v lehotách, ktoré uviedol na cestovnom príkaze, že tieto služobné cesty absolvoval. Z výpovede samotného žalovaného vyplynulo, že obchodný partner, ktorý mu vydal potvrdenie, toto potvrdenie vydal na základe údajov, ktoré mu žalovaný nadiktoval. Obdobne pán H. D. písomne potvrdil, že v apríli 2012 mal byť žalovaný na služobnej ceste v Prahe. Tento doklad však neobsahuje žiaden konkrétny dátum, je zjavné, že rovnako sa jedná o dodatočne vyfabrikované potvrdenie. Žalovaný ako konateľ úpadcu spoločnosti CK FENÍCIA bol povinný zo zákona pod prípadnými následkami trestnoprávnej zodpovednosti predložiť správkyni všetky doklady, ktorými disponuje. Napriek tomu, že bol na predloženie dokladov opakovane vyzývaný, tieto doklady nepredložil. Vyjadril sa, že žiadnymi inými dokladmi nedisponuje. Až po podaní žalôb začal predkladať rôzne potvrdenia, ktoré evidentne neobsahujú presné dátumy a sú vypracované z dôvodu súdneho konania. Žalovaný nepreukázal, že v lehotách, na ktoré si uplatnil cestovné náhrady, skutočne bol na služobných cestách, keďže nepredložil jediný doklad o parkovaní, jediný doklad o ubytovaní, strave, príp. o tankovaní pohonných hmôt, či fotodokumentáciu hotelov, ktoré mal navštíviť a ktorá by logicky mala existovať, keďže pri takom množstve hotelov, by si to určite nemohol pamätať, minimálne čo sa týka interiérov hotelov. Úroky z omeškania si žalobca uplatnil od dátumu, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu.

Počas konania žalovaný k skutkovej a právnej stránke veci uviedol, že on si všetky cesty nemusí pamätať. Pravidelne vykonával služobné cesty každý rok za účelom obhliadky nových kapacít a za účelom uzatvorenia kontraktov s dodávateľmi. Dôvodom, že v predchádzajúcich rokoch sa tieto služobné cesty nikde neobjavovali, je len ten, že každú služobnú cestu takto vykonanú nedával do nákladov, aby neovplyvňovali zisk firmy. Každý rok boli takýmto spôsobom realizované služobné cesty za účelom, aby videl každý hotel, každú izbu a každú lokalitu, ktorú následne dával do katalógu a ponúkal klientele. V uvedenom čase bol konateľom aj spoločníkom v jednej osobe a akým autom cestoval, to považuje za svoju súkromnú záležitosť. Na cestovných príkazoch je uvedený konkrétny deň, konkrétne miesto, kde rokoval v Bratislave a v Prahe, zúčastnil som sa na prehliadke kapacít a nie na prehliadke nejakých predmetov a konkrétny benefit zo služobnej cesty je zrejmý z charakteru cestovnej kancelárie

- obhliadol si ubytovacie zariadenia, ktoré mali byť klientom ponúkané a ktoré mali byť v septembri 2012 vybrané a následne mal byť podpísaný kontrakt. V Bratislave bol na jednaní ohľadne leteckej dopravy. S prácou v cestovnej kancelárii, ktorá ponúka vlastné produkty priamo súvisí predošlá obhliadka a výber ubytovacích zariadení. Počas svojej 19-ročnej činnosti videl veľmi veľa ubytovacích kapacít v krajinách ako sú Bulharsko, Grécko, Turecko, Chorvátsko, Spojené Arabské Emiráty, na Portugalskom ostrove Madeira, ale aj na Slovensku, Česku a v Rusku. V týchto krajinách bol niekoľko krát autom a vo vzdialenejších krajinách lietadlom. Ani z jednej cesty nedával cestovné do nákladov cestovnej kancelárie. Keby mal dávať všetky náklady zo služobných ciest za svojej existencie, bola by to veľmi veľká suma. Napr. v Turecku za niekoľko dní s manželkou absolvovali obhliadky po celom pobreží Egejského mora (čo je približne 1000 km) a celé pobrežie stredozemného pobrežia od letoviska Kemer až po ostrov Santoriny a to nie jeden krát. Každý majiteľ serióznej cestovnej kancelárie pred začiatkom budúročnej sezóny takto prechádza všetky zariadenia, aby mohol následne pravdivo informovať svojich klientov o danej destinácii a ubytovacích zariadeniach. Tieto skutočnosti podľa žalovaného paradoxne potvrdzuje aj žalobca, keď konštatuje, že ekonomickou analýzou účtovníctva úpadcu bolo zistené, že ten za celé obdobie svojej existencie, nemá v pokladni jediný výdavok takéhoto charakteru. Tvrdenia žalobkyne ohľadne toho, na akom vozidle žalovaný uskutočnil služobnú cestu, sú iba jej dohady, a či mal dôvod uskutočniť tieto služobné cesty cudzím vozidlom alebo firemným bolo jeho vecou. Na margo ešte uviedol, že keď sa 4.4.2013 dostavil do kancelárie správkyni, nedala mu Správkyni mu odmietla predložiť k nahliadnutiu cestovné príkazy, ktoré jej ako úpadca odovzdal a odmietla mu vyhotoviť ich fotokópie napriek tomu, že jej oznámil, že za ne riadne zaplatí, preto sa v tomto súdnom spore nevie dostatočne brániť. Podľa môjho názoru žalobkyňa hrubo porušila svoje právomoci vyplývajúce z ust. § 8 zákona č. 8/2005 Z.z. Okrem toho v rozpore s akoukoľvek právnou normou mu určila k nahliadnutiu do torza spisu lehotu len 20 minút, čo vzhľadom na rozsah správcovského spisu bol absolútne nedostatočný časový priestor. Z dôvodu totálneho vytopenia našich priestorov dňa 4.7.2011 bol donútený v septembri 2011 presťahovať sa a prenajať si nové priestory na Q. XX B. S.. Tento vynútený krok bol príčinou nižších obrátov v roku 2011 a následne v roku 2012. Nové predajné miesto, hoci bolo na lukratívnom mieste, neprinieslo zvýšenie obrátu ani v prvej polovici roku 2012, preto rozhodnutie o konkurze bolo spracované až v posledných dňoch pred jeho podaním na súd, t.j. od 10.6.2012 do 19.6.2012, o čom informoval žalobcu pri ich prvých stretnutiach. Je pravdou, že z dôvodu rýchleho podania na vyhlásenie konkurzu boli zúčtované niektoré doklady až 14.6.2012, zúčtované však riadne boli. On sa skutočne bol pozrieť v tých hoteloch. Bežne sa robí obhliadka ubytovacích zariadení min. raz za sezónu. V hoteloch nebýval, pretože tieto hotely len čakali na sezónu. Býval u priateľa - majiteľa spoločnosti Vasco da Gama. Ten s ním chodil po tých destináciách. Keby bol žalobca skôr predložil predmetné cestovné príkazy, žalovaný by vedel, o ktoré cesty sa presne jedná. Pochybuje, že majitelia uvedených hotelov si nejakým spôsobom značili niečo ohľadne jednaní, pretože dennodenne tam chodia ľudia obzerať ubytovne. Nespísavalo sa nič z tých sedení. Bolo dojednané, že príde ešte raz a podpíše sa kontrakt. Žalovaný nevie, či pán z Vasco da Gama si nejakým spôsobom viedol evidenciu. Žalovaný cestu do Grécka vykonal autom. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu k Bulharsku, v danom prípade sa jedná o Grécko. Žalobca nepreukázal, že by žalovaného niekto urgoval o zaplatenie alebo že mu nejaký partner zrušil nejaké hotely. Žalovaný Ilievovi Georgevovi z Bulharska oznamoval dáta ohľadne obsadenosti jednotlivých hotelov (asi 10 miest) a on to odo neho riadne prijímal. Pokiaľ ide o ten výber v sporiteľni, tak 27.4. už žalovaný zrejme prišiel do Košíc z Grécka. Keďže nemal k dispozícii cestovné príkazy, tak už nevedel presný dátum, ale v Grécku bol. Ako to bolo so zmluvami, k tomu sa už vyjadroval v inom konaní, že ich naskladal a naraz podpísal, potom ich posielal. Majiteľ spoločnosti Vasco da Gama, s ktorým sa dobre pozná, spolupracovali sme 12-13 rokov, mu potvrdil dátum od 23.-28.4.2012, ako mu ho žalovaný telefonicky nadiktoval, pretože on si už presne nepamätal, kedy tam žalovaný bol. Keďže v minulosti si žalovaný nezvykol účtovať služobné cesty, bločky o zakúpení pohonných hmôt ako obvykle vyhodil, keďže nevedel, že pôjde do bankrotu. Potom to síce zaúčtoval, ale bločky už nemal. Žalovanému vznikol nárok na vyplatenie cestovných náhrad podľa výkonu služobnej cesty. Žalovaný preukázal vyjadreniami osôb, s ktorými jednal počas služobných ciest, že tieto služobné cesty boli v mesiaci apríl vykonané a to v Prahe a v Grécku. V prípade, že by nárok na zaplatenie žalovanej sumy bol súdom uznaný, tak ten úrok z omeškania by mal byť priznaný odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bol vyzvaný žalovaný na vrátenie žalovanej sumy.

Podľa § 57 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení platnom v predmetnom období právne úkony týkajúce sa majetku dlžníka sú v konkurze voči veriteľom dlžníka neúčinné, ak im správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky podľa tohto zákona odporuje. Veriteľ môže odporovať právnomu

úkonu týkajúcemu sa majetku dlžníka, len ak správca v primerane lehote jeho podnetu na odporovanie nevyhovel.

Podľa § 57 ods. 2 zákona právo odporovať právnomu úkonu zanikne, ak sa neuplatní u povinnej osoby alebo na súde do šiestich mesiacov od vyhlásenia konkurzu; právo odporovať právnomu úkonu sa považuje za uplatnené u povinnej osoby, len ak povinná osoba toto právo písomne uznala.

Podľa § 57 ods. 3 zákona odporovať podľa tohto zákona možno aj právnym úkonom, z ktorých nároky sú už vykonateľné alebo uspokojené.

Podľa § 57 ods. 1 zákona odporovať podľa tohto zákona možno len tomu právnomu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka.

Podľa § 60 ods. 1 cit. zákona odporovať možno tiež každému právnomu úkonu, ktorým dlžník ukrátil svojich veriteľov (ďalej len "ukracujúci právny úkon"), ak bol urobený s úmyslom dlžníka ukrátiť svojich veriteľov a tento úmysel bol alebo musel byť druhej strane známy.

Podľa § 60 ods. 2 cit. zákona ak ide o právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak.

Podľa § 60 ods. 3 cit. zákona odporovať možno len tým ukracujúcim právnym úkonom, ktoré boli urobené počas piatich rokov pred začatím konkurzného konania.

Podľa § 63 ods. 1 cit. zákona ak ide o neúčinný právny úkon týkajúci sa veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty prevedenej z majetku dlžníka, sú tí, voči ktorým sa právo odporovať právnomu úkonu uplatnilo, povinní spoločne a nerozdielne poskytnúť do dotknutej podstaty peňažnú náhradu za túto vec, právo alebo inú majetkovú hodnotu; ak sa však u niektorého z nich táto vec, právo alebo iná majetková hodnota nachádza, možno sa od nich namiesto peňažnej náhrady domáhať vydania tejto veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty. Proti tomu, voči komu sa právo odporovať právnomu úkonu uplatnilo, možno uplatniť vždy len toľko, koľko sa v dôsledku neúčinného právneho úkonu naň previedlo.

Podľa § 63 ods. 2 cit. zákona ak ide o neúčinný právny úkon, ktorým dlžník splnil svoj peňažný záväzok, veriteľ je povinný vrátiť plnenie dlžníka do dotknutej podstaty. Ak veriteľ plnenie vráti, pohľadávka zaniknutá splnením sa obnoví v pôvodnom rozsahu. Nárok na uspokojenie obnovennej pohľadávky možno v konkurze uplatniť ako pohľadávku proti dotknutej podstate, avšak len v rozsahu, v akom by obnovená pohľadávka bola uspokojená, ak by sa uplatnila prihláškou.

Podľa ust. § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh nesplní riadne a včas je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2009 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané nasledovné. Podľa cestovného príkazu CK FENÍCIA, s. r. o., č. 2012 04 mal žalovaný za použitia vlastného vozidla Y. Q. Š. S. XXX R. cestovať 3.4.2012 o 7:30 z Košíc do Prahy s návratom 5.4. o 03:00 a druhú cestu mal vykonať od 23.4. o 3:50 s odchodom do Grécka a návrat 28.4. o 2:30 hod., pričom podľa vyúčtovania pracovnej cesty mu mala byť vyplatená sadzba základnej náhrady a náhrada za spotrebované pohonné hmoty v celkovej výške 1.235,61 eur. Výdavkovým pokladničným dokladom č. 26/1 zo dňa 30.4.2012 CK FENÍCIA, s. r. o., žalovanému vyplatila cestovné 4/2012 vo výške 1.235,61 eur. K uvedenému výdaju nebol predložený žiaden doklad preukazujúci uskutočnenie pracovnej cesty. Uznesením Okresného súdu Košice I č.k.

30K/3/2012 zo dňa 17.9.2012, zverejneným dňa 24.9.2012 v Obchodnom vestníku, bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu: CK FENÍCIA, s. r. o., Mlynská 27, Košice. Tým istým uznesením bola X.. H. S., Š. XX, S., ustanovená do funkcie správcu konkurznej podstaty. Správkyňa konkurznej podstaty úpadcu niekoľkokrát vyzývala žalovaného o predloženie všetkých dokladov úpadcu, ktorými disponuje, naposledy po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu Výzvou zo dňa 26.9.2012. Dňa 1.10.2012 sa žalovaný dostavil do kancelárie správcu, predložil listiny týkajúce sa úpadcu a vyhlásil, že nemá vedomosť o tom, žeby disponoval inými listinami týkajúcimi sa úpadcu. Dňa 4.10.2012 správkyňa úpadcu písomne oznámila žalovanému, že odporuje právnym úkonom úpadcu, ktorým boli žalovanému ako osobe spriaznenej vyplatené z pokladne úpadcu cestovné náhrady uskutočnené okrem iných štyroch výdavkovým pokladničným dokladom č. V-0026/2 zo dňa 30.4.2012 v sume 1.235,61 eur a vyzvala ho, aby sumu v celkovej výške 8.913,71 eur vydal do konkurznej podstaty. Listom zo dňa 18.10.2012 žalovaný žalobkyni oznámil, že neuznáva uplatnený nárok na vrátenie finančnej hotovosti týkajúcej sa vyplatených cestovných nákladov.

Podľa § 60 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení platnom v predmetnom období odporovať možno právnemu úkonu, urobenému počas piatich rokov pred začatím konkurzného konania, ktorým dlžník ukrátil svojich veriteľov, ak bol urobený s úmyslom dlžníka ukrátiť svojich veriteľov a tento úmysel bol alebo musel byť druhej strane známy. Ak ide o právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak. Je nesporné, že žalovaný ako jediný spoločník a zároveň konateľ úpadcu je osobou spriaznenou s dlžníkom a že mu musel byť známy úmysel úpadcu - za predpokladu jeho existencie - ukrátiť svojich veriteľov. Keďže uvedená suma vo výške 1.235,61 eur podľa výdavkového pokladničného dokladu bola žalovanému vyplatená, nesporne sa o ňu ponížila konkurzná podstata úpadcu na úkor veriteľov. Spornou otázkou v konaní teda bolo, či CK FENÍCIA s.r.o. konala prostredníctvom svojho konateľa s úmyslom ukrátiť svojich veriteľov.

Žalovaný v konaní sám vypovedal, že sa rozhodol cesty zaúčtovať, aby sa vysporiadala pokladňa na nulový stav, aby bolo možné ísť do konkurzu. Za 19 rokov uskutočnil veľa ciest do zahraničia i na Slovensku, a žiadnu nezaúčtoval do nákladov, ale tieto už zaúčtoval, keďže vedel, že ide do bankrotu. K vyúčtovaniu nepredložil žiadne doklady, nepredložil ich ani na výzvy správkyne úpadcu a dňa 1.10.2012 pred správkyňou vyhlásil, že nemá vedomosť o tom, žeby disponoval inými listinami týkajúcimi sa úpadcu. Až v súdnom konaní predložil písomné vyhlásenie X.. H. D. z apríla 2012 a správu zo služobnej cesty zástupcu spoločnosti VASCO DA GAMA z 29.1.2014 s podnikateľským zámerom z mája 2012. Doposiaľ však nepredložil žiaden doklad o zakúpení pohonných hmôt. Podľa jeho tvrdení ich hneď zahodil, lebo vtedy ešte nevedel, že si bude účtovať cestovné, to sa rozhodol zaúčtovať až tesne pred vstupom do konkurzu. Napriek uvedeným tvrdeniam bol dátum k povoleniu cesty v cestovnom príkaze 2.4.2012, náhrada bola vyúčtovaná 25.4.2012 (t.j. ešte pred skončením cesty) a výdavkový pokladničný doklad (neštandardne očíslovaný ako 26/1) na vyplatenie predmetného cestovného je zo dňa 30.4.2012. V písomnom vyhlásení X.. H. D. nie je uvedený presný dátum spísania vyhlásenia ani presný dátum, kedy mal byť žalovaný v Prahe. V správe zo služobnej cesty zástupcu spoločnosti VASCO DA GAMA z 29.1.2014 tento potvrdil, že žalovaný bol na služobnej ceste v termíne od 23.4.2012 do 28.4.2012, pričom z potvrdenia Slovenskej sporiteľne o hotovostnom výbere dňa 27.4.2012 mal súd za preukázané, že v uvedený deň o 12.52 hod. žalovaný realizoval príjem sumy 350 eur v hotovosti z účtu CK Fenícia s.r.o., čo následne potvrdil žalovaný a uviedol aj, že majiteľ spoločnosti Vasco da Gama, s ktorým sa dobre pozná, mu potvrdil dátum tak, ako mu ho žalovaný telefonicky nadiktoval, pretože on si už presne nepamätal, kedy tam žalovaný bol. Vzhľadom na nepresné údaje, ktoré žalovaný v konaní uvádzal, je zrejme, že si ani on presne nepamätal, že bol v apríli 2012 v Grécku. Súd vidí určité rozpory aj v tom, že vyhlásenie X.. D. je z mája 2012, v októbri 2012 žalovaný vyhlásil, že nemá vedomosť o iných listinách úpadcu, a v súdnom konaní predložil uvedené potvrdenie, v ktorom JUDr. Čap výslovne uvádza, že žalovaný bol svojím vlastným autom. Uvedené vyhlásenie sa preto javí tiež ako potvrdenie vystavené až dodatočne na žiadosť žalovaného a podľa údajov ním nadiktovaných. Žalovaný v konaní nepredložil žiaden doklad o zaplatení stravy, či parkovania, ktoré by aspoň nepriamo potvrdzovali, že bol v danom čase na služobných cestách v Prahe či Grécku. Navyše, ako už bolo vyššie uvedené, z potvrdenia sporiteľne je zrejme, že žalovaný služobnú cestu nerealizoval v čase, ako je uvedený v cestovnom príkaze č.2012 04. Súd v svetle uvedených skutočností dospel k záveru, že CK FENÍCIA s.r.o. prostredníctvom svojho konateľa vyplatením cestovného na základe účelovo dodatočne vyprodukovaných dokladov ohľadne služobnej cesty, ktorá sa preukázateľne nemohla uskutočniť v dňoch uvedených v cestovnom príkaze 2012 04, konala v úmysle ukrátiť veriteľov.

Podľa § 63 ods. 2 cit. zákona ak ide o neúčinný právny úkon, ktorým dlžník splnil svoj peňažný záväzok, veriteľ je povinný vrátiť plnenie dlžníka do dotknutej podstaty a pohľadávka zaniknutá splnením sa obnoví v pôvodnom rozsahu. Vzhľadom na vyššie uvedené súd vyhodnotil právny úkon, ktorým úpadca - CK FENÍCIA s.r.o. - uhradil cestovné náhrady žalovanému, ako neúčinný právny úkon, pričom správca mu v zákonnej lehote šiestich mesiacov od vyhlásenia konkurzu odporoval, preto je žalovaný povinný vrátiť poskytnuté plnenie do dotknutej podstaty.

Z vrátením vyplatenej sumy cestovného vo výške 1.235,61 eur sa žalovaný dostal do omeškania prvého dňa po tom, ako bol žalobcom listom zo dňa 4.10.2012 vyzvaný na vydanie uvedenej sumy do konkurznej podstaty a preto mu vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej než sadzba hlavné refinančné operácie (základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky) k prvému dňu omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu. Nakoľko žalobca nepredložil súdu doručenkú výzvy, súd vychádzal z toho, že bola žalovanému doručená najneskôr dňa 18.10.2012, kedy odpovedal na uvedenú výzvu. K 19.10.2012 základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola vo výške 0,75 %, teda výška úrokov z omeškania predstavuje 8,75% (0,75 % navýšených o 8 percentuálnych bodov). Súd preto žalovaného zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.235,61 eur od 19.10.2012 do zaplatenia a v zvyšnej časti príslušenstva žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého súd žalovaného, ktorý mal úspech len v pomerne nepatrnej časti, zaviazal na plnú náhradu účelne vynaložených trov konania voči úspešnému žalobcovi.

Konkrétna výška náhrady trov konania bude určená samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s ust. § 151 ods. 7 O.s.p., podľa ktorého súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom a po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

O povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania na účet jeho právneho zástupcu súd rozhodol v súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods. 1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, možno navrhnúť súdny výkon rozhodnutia alebo exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v platnom znení o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.